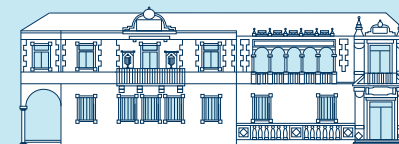

Co fin de reunir e protexer os bens do patrimonio cultural lucense, en 1932, a Deputación de Lugo acorda crear o Museo Provincial de Lugo, vontade que se materializa dous anos máis tarde coa apertura no Pazo de San Marcos (baixo a dirección de D. Luis López Martí) de varias salas con materiais arqueolóxicos, históricos, artísticos, etc. ata daquela dispersos en coleccións particulares. O continuo incremento de fondos e as limitacións de espazo obrigaron, en 1957, a trasladar o museo ao antigo convento de San Francisco. Conservando tres dependencias deste vello cenobio (cocina, claustro e refectorio), o arquitecto vigués D. Manuel Gómez Román (1875-1964) diseña un novo edificio con aires de pazo galego. O 1 de marzo de 1962 o Museo Provincial de Lugo foi declarado Ben de Interese Cultural. En 1997 o museo foi ampliado, segundo un proxecto do arquitecto González Trigo.

Praza da Soidade
27001 Lugo
T +34 982 242 112
F +34 982 240 240
www.museolugo.org

MUSEO PROVINCIAL DE LUGO

MUSEO PROVINCIAL DE LUGO

PLANTA BAIXA

1. REFECTORIO: Do século XVIII, con cuberta de bóveda de canón e púlpito de cantería. Alberga as coleccións de maquetas de construcións tradicionais da provincia de Lugo.

2. COCIÑA: (s. XVIII). Dela destaca a súa singular lareira de cantería con vistosa cheminea de cachotería. Acolle utensilios e mobiliario propios da cociña tradicional galega.

3. CLAUSTRO: (ss. XV–XVIII). Declarado Ben de Interese Cultural en 1931, nas súas coxías exhibese unha ampla e variada colección de reloxos de sol (o máis antigo é de 1685), epigrafía romana (en aras, estelas e miliarios) e medieval, heráldica, capiteis, sartegos, laudas sepulcrais e mostras de escultura en pedra de diversas épocas. Destaca especialmente os catro fragmentos dun baldaquino gótico procedentes de Sta. María de Fragas (Campo Lameiro-Pontevedra) que reproducen escenas do Novo Testamento.

3 (bis): Acceso á antiga sala capitular: Acolle restos romanos como os fragmentos dunha estela funeraria, a escultura togada de Saa (Lugo) e unha ara votiva dedicada aos Lares Viales, así como dúas estelas discoides anepigráficas (ss IX–XI d. C.) procedentes de Castellón (Pantón).

Vestíbulo: Bargueños dos séculos XVII–XVIII.

4–5–6. ARTE SACRA: Pintura de temática relixiosa dos séculos XV ao XX, sobre todo das escolas italiana e española. **Escultura** románica, gótica, renacentista e barroca. **Artes menores:** Cruces procesionais de prata (ss. XVI–XVIII) e obxectos e ornamentos de uso litúrxico ou relixioso.

7. MOSAICOS: Mosaicos romanos (s. III d. C.) e estela funeraria de Crecente (ss. I–II d. C.)

Escaleira neobarroca de acceso á primeira planta. No **vestíbulo**, obras do grande escultor galego Francisco Asorey: *Ofrenda a San Ramón* e *San Francisco*.

PRIMEIRA PLANTA

8. OURIVERÍA: Importantísima colección de torques, arracadas, brazaletes e outras pezas de ouro e prata, fundamentalmente da Idade de Bronce e da Cultura Castrexa (boa parte delas son da colección de D. Álvaro Gil).

9. PREHISTORIA E ARQUEOLOXÍA: Ocupa as ás norte, leste e parte da sur do claustro superior. Exposición de obxectos desde o Paleolítico á Romanización da provincia de Lugo.

10. NUMISMÁTICA E MEDALLÍSTICA: Moedas dos séculos III a. C. ao XX d. C., representativas das diferentes etapas históricas que

viviu a Península Ibérica. Medallas conmemorativas dos séculos XVIII, XIX e XX.

ARTE GALEGA

11. ACIBECHES E OURIVERÍA: Mostra de acibeches composteláns (séculos XVI–XVIII) e de ourivería popular (cos característicos "sapos") dos séculos XVIII e XIX.

12. PINTURA: ROMANTICISMO E REXIONALISMO. Artistas dos séculos XIX e XX (J. Pérez Villamil, Dionisio Fierros, Leopoldo Villamil, Vaamonde, Román Navarro, Serafín Avendaño, Francisco Llorens, Quintás Goyanes, Seijo Rubio, Sotomayor, Manuel Abelenda, etc.) representativos da plástica galega neste período. **Esculturas** de X. Piñeiro, M. Picallo, Otero Besteiro e Bonome entre outros.

13. VANGARDAS HISTÓRICAS E POSGUERRA. Obras dos lucenses Tino Grandío e Maruja Mallo, así como tamén de Colmeiro e Castelao.

14. FIGURACIÓNS E ABSTRACCIÓNS. Tendencias representadas por Alfonso Abelenda, Felipe Criado, Sucasas, Blas Lourés, Luis G. Pacios, López Guntín e Raimundo Patiño.

15. ANTONIO FERNÁNDEZ, artista pontevedrés que reside varios anos en Anticoli, localidade italiana moi presente na súa obra de tipo realista na que predominan os temas paisaxísticos e a preocupación pola luz e a cor.

16. XULIA MINGUILLÓN, esta artista lucense foi a primeira muller que, en 1940, acadou unha primeira medalla nas Exposicións Nacionais de Belas Artes coa súa obra máis destacada *A escola de Doloriñas*.

17. XESÚS R. CORREDOIRA, pintor lucense, discípulo de Plá, Zuloaga e Sorolla, acusa tamén a influencia de *El Greco*, patente en moitas das obras expostas.

18. ESCULTURA: Obras de Ramón Conde, M. Picallo, Puchades e un conxunto de escenas populares de Xosé M.ª Acuña.

19. LOUZA DE SARGADELOS: Importante colección da cerámica realizada nas catro etapas da Real Fábrica de Sargadelos no século XIX.

20. CERÁMICA E VIDRO: Mostras de cerámica dourada (Manises, Muel), esmaltada e pintada (Talavera, Puente del Arzobispo) e estampada ("La Cartuja", Cartagena). **Vidros e cristais** da fábrica de "La Granja" de San Ildefonso.

21. ABANOS, RELOXOS E RETRATOS: Sala na que se mostran pezas de artes decorativas e industriais e retratos realizados por Esquivel, González de la Peña, Vales Pinto e os Madrazo.

22 – 23. ARTE MODERNA E CONTEMPORÁNEA. Pintura desde o barroco ás vangardas do XX, representada por obras de Peter

Roos, Carlos de Haes, Álvarez Dumont, Nicolás Soria, Gonzalo Bilbao e Cruz Herrera entre outros. **Escultura** do século XX: Ignacio Veloso, José Fioravanti e Otero Camps, entre as pezas expostas destaca a *Piedade* de Torre-Isunza. Moitas das obras expostas nestas salas son depósitos do Museo Nacional del Prado e do Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía.

24–25–26–27. ARTE GALEGA: DEBUXO E GRAVADO. Salas dedicadas a Castelao, Castro Gil, Prieto Nespereira, etc.

28. LUCERNAS. Doadas por D. José Varela Dafonte, trátase dunha interesante e curiosa colección de lucernas de diversas épocas (sirio-palestinas, helenísticas, romanas, bizantinas e islámicas) cunha cronoloxía que vai dende os anos 2300 a. C. ao século XV d. C.

